

ความเห็นห่างทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน
ในยุครัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ปี พ.ศ. 2563 *
Political Alienation of People in Bang Khun Thain District :
A Case Study of The Government of
Prayut Chun-o-cha, 2020

อมราภรณ์ ดวงบังเกิด
Ammaraporn Doungbungkird
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Faculty of Social Sciences, Kasetsart University
Email: ammaraporn.d@ku.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความเห็นห่างทางการเมือง ของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบความเห็นห่างทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับความเห็นห่างทางการเมือง ของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในเขตบางขุนเทียน จังหวัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 305 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แบบสอบถาม 2) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ 1) ค่าสถิติ 2) ร้อยละ 3) ค่าเฉลี่ย 4) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5) การทดสอบค่าที 6) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และ 7) ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน คำนวณค่าสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ 0.05

* ได้รับบทความ: 24 พฤศจิกายน 2564; แก้ไขบทความ: 27 ธันวาคม 2564; ตอรับตีพิมพ์: 28 ธันวาคม 2564

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีความเห็นทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง และมีการรับรู้ข่าวสารการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุและรายได้ต่อเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางการเมืองแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศ อาชีพ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเห็นทางการเมืองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้การรับรู้ข่าวสารการเมืองมีความสัมพันธ์กับความเห็นทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง; ความเห็นทางการเมือง; ความสัมพันธ์

Abstract

The objective of this research were to study the level of political alienation of people in Bang Khun Thian District. Bangkok to compare the political alienation of people in Bang Khun Thian Bangkok and to study the relationship between political news perception and political alienation of the people in Bang Khun Thian Bangkok. The samples of this research were 305 People in Bang Khun Thian Municipality, Bangkok Province. The data were collected by questionnaire and analyzed by the computer program. Statistics employed this research were percentage, mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA and Pearson, Product – Moment Correlation Coefficient. The level of significance for statistical testing was 0.05.

The research finding that people in Bang Khun Thian District, Bangkok Province at a moderate level of Political Alienation and a moderate level of political news perception. The hypothesis testing found that differences in age and monthly income Different people have different political Alienation. As for the people with different gender, occupation and educational level. There is no difference in political Alienation. Statistically significant at the 0.05 level. Moreover,

the perception of political news is related to political distance. of the people in Bang Khun Thian Bangkok statistically significant at the 0.05 level

Keywords: perception of news; political alienation; correlation

1. บทนำ

เมื่อพิจารณาถึงการเมืองการปกครองของไทย หลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครอง จากสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาสู่ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ (Constitutional Monarchical Democracy) ในปี พ.ศ. 2475 นั้น จะเห็นถึงความพยายามในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ระบอบการเมืองมีประสิทธิภาพมากที่สุด แต่ก็ยังมีข้อจำกัดอยู่หลายข้อ เช่น ระบบการเมืองที่มีอยู่ ยังเอื้ออำนวยต่อการฉวยผลประโยชน์ของผู้ที่มีอำนาจทางการเมือง หรือวิธีการด้านประชาธิปไตย มักถูกนำมาใช้เพื่อ แสวงหาผลประโยชน์ (Exploitation) ของกลุ่มคนบางกลุ่ม ข้าราชการมีบทบาทในการครอบงำการเมือง เป็นผู้กำหนดและเลือกวิธีแก้ปัญหาซึ่งเป็นการนำไปสู่การผูกขาดอำนาจและเกิดการคอร์รัปชัน เป็นต้น (จรัส ตั้งวงศ์ชูเกตุ, 2545) รัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เข้ามาใช้อำนาจและดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี จากการรัฐประหาร โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ในปี พ.ศ. 2557 จากรัฐบาลรักษาการของนาย นิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล (รัฐบาลนางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร) ซึ่งถ้าหากย้อนกลับไปเมื่อ 6 ปีที่แล้วจะเป็นประวัติศาสตร์ทางการเมืองที่ถูกจารึกไว้ ที่เป็นเวทีการหารือกันของทั้ง 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายต่อต้านรัฐบาลและคณะรัฐมนตรี โดยมีผู้บัญชาการทหารบกเป็นศูนย์กลางในเวลานั้น

การทำรัฐประหารทำให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 สิ้นสุดลง และมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2557 แทน โดยมีจุดมุ่งหมายคือ การยุติ ลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในประเทศ โดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ให้สัมภาษณ์นิตยสารไทม์ว่า “การตัดสินใจยึดอำนาจเป็นการตัดสินใจที่ยากที่สุดในชีวิต ตนใช้เวลามากกว่า 6 เดือนเพื่อตัดสินใจ ไม่ได้ตั้งใจไว้ล่วงหน้าว่าจะทำการรัฐประหาร เพียงแต่ตนไม่สามารถปล่อยให้ประเทศเสียหายไปมากกว่านี้” (ประชาชาติธุรกิจออนไลน์, 2561) หลายประเทศประณามรัฐประหารในครั้งนี้ รวมทั้งมีการกดดันในรูปแบบต่าง ๆ บางประเทศวางตัวเป็นกลาง แต่คนไทย

จำนวนหนึ่งแสดงความยินดี โดยที่คนกลุ่มนี้มองว่าเป็นทางออกในการแก้ไขวิกฤติการณ์ทางการเมือง แต่ก็ก็มีกลุ่มคนจำนวนหนึ่งที่ไม่เห็นด้วย เนื่องจากไม่มีความเป็นประชาธิปไตย ความขัดแย้งที่เป็นจุดเริ่มต้น คือ การประท้วงของกลุ่มเยาวชน นักเรียน นักศึกษา และขยายครอบคลุมไปถึงประชาชน กลายเป็นหน้าประวัติศาสตร์สำคัญที่เป็นจุดเปลี่ยนการเมืองของไทย โดยเกิดจากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้มีการยุบพรรคคอนาคติใหม่ ทำให้เกิดการประท้วงขึ้นในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 และมีการหยุดการประท้วงไปในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งเกิดการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และเมื่อรัฐบาลมีการผ่อนปรนมาตรการการควบคุมโรค การประท้วงก็กลับมามีบทบาททางการเมืองอีกครั้งหนึ่งในช่วงเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2564 ภายใต้ขบวนการ “เยาวชนปลดแอก” ซึ่งมีสาเหตุเพิ่มเติมเข้ามาอีกหลายข้อ เช่น ความไม่เชื่อมั่นในกระบวนการเลือกตั้งทั่วไปในปี พ.ศ. 2562 ความไม่เสมอภาคทางการเมือง ความล้มเหลวของระบบการศึกษาของไทย และผลกระทบทางเศรษฐกิจจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นต้น ซึ่งเป็นการแสดงออกทางการเมืองผ่านการชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตย นอกจากปัญหาดังกล่าว ความเหินห่างทางการเมือง (Political Alienation) เกิดกับประชาชนที่มีลักษณะหนึ่งเฉย ไม่มีความกระตือรือร้นในทางการเมือง หรือประชาชนที่ให้ความสนใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองที่น้อยลง และประชาชนทั่วไปในประเทศไทยก็มีประสบการณ์ทางการเมืองในลักษณะที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาความรู้สึก ให้มีประสิทธิภาพทางการเมืองมากนัก เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่สมาชิกสภาที่ได้มาก็ไม่สามารถมีบทบาทควบคุมกลไกหรือกระบวนการทางการเมืองได้ รวมทั้งการเป็นตัวแทนประชาชนเข้าไปแสดงออกทางความคิดเห็นก็มีช่องทางการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างจำกัดและเป็นไปตามรูปแบบที่ทางการกำหนดให้เท่านั้น

ทั้งนี้ การศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวมาจากการที่ผู้เขียน อยากทราบถึงมุมมองของประชาชนที่เห็นการทำงานของรัฐบาลชุดนี้มายาวนาน ว่ายังสามารถทำให้การเมืองเป็นสิ่งที่ประชาชนสามารถศรัทธาและเชื่อมั่นได้ เพราะการเมืองเป็นเรื่องใกล้ตัวที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ทุกเพศ ทุกวัย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความเห็นห่างทางการเมือง ของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความเห็นห่างทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการเมืองกับความเห็นห่างทางการเมือง ของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ความเห็นห่างทางการเมืองของประชาชนในเขต บางขุนเทียน : กรณีศึกษาในยุค รัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ปี พ.ศ. 2563 เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตบางขุนเทียน จำนวน 185,824 คน
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้จากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยโปรแกรมสำเร็จรูป G*Power ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 305 คน
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ซึ่งมีลักษณะของคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)
ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ประกอบด้วยคำถาม 14 ข้อ มีคำตอบให้เลือกตอบ 5 ระดับ (Rating scale) คือ เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นานๆ ครั้ง และไม่เคย
ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความเห็นห่างทางการเมือง ประกอบด้วยคำถาม 20 ข้อ มีคำตอบให้เลือกตอบ 5 ระดับ (Rating scale) คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล การสำรวจลงภาคสนาม โดยการนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปสอบถามประชาชนในเขตบางขุนเทียน ที่เดินจับจ่ายใช้สอยภายในตลาดนัดสยาม บริเวณ

โลตัสพระรามที่ 2 และตลาดกรีนเดย์พระราม 2 แล้วจึงนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปประมวลผล และวิเคราะห์ผลทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ได้แก่ค่าสถิติร้อยละ, ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, การทดสอบค่าที, การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว, และค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยแบบสอบถามเห็นทาง การการเมือง การแปลผลจากค่าเฉลี่ย ซึ่งได้นำมากำหนดเป็นเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.20 – 5.00 หมายถึง มีความความเห็นทางการเมืองในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.40 – 4.19 หมายถึง มีความเห็นทางการเมืองในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.39 หมายถึง มีความเห็นทางการเมืองในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59 หมายถึง มีความเห็นทางการเมืองในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79 หมายถึง มีความเห็นทางการเมืองในระดับน้อยที่สุด

4. สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับความเห็นทางการเมือง ของ ประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.96$; S.D.=.506) โดยเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ย พบข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 1) ประชาชนส่วนใหญ่ในปัจจุบันนี้มีการพึ่งพาตัวเองแบบตัวใครตัวมันมากกว่าการพึ่งพา เจ้าหน้าที่ของทางภาครัฐ ($\bar{X}= 3.49$; S.D.= 1.487) 2) คนที่มีอำนาจ เช่นนักการเมือง/รัฐบาล ไม่สนใจสิ่งที่ประชาชนเรียกร้องแสดงความต้องการ ($\bar{X}= 3.29$; S.D.= 1.488) 3) การเมืองเป็นเรื่องที่น่าสับสน/วุ่นวาย ไร้สาระน่าเบื่อหน่าย และนักการเมือง/รัฐบาลยังคงมีการทำงานเพื่อผลประโยชน์ส่วนตนเท่านั้น ($\bar{X}= 3.27$; S.D.= 1.507) ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับความเห็นห่างทางการเมือง ของประชาชนในเขตบางขุนเทียน จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ประเด็น	ระดับความเห็น ห่างทางการเมือง		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1.การเมืองเป็นเรื่องที่น่าสับสน/วุ่นวาย/ไร้สาระและน่าเบื่อหน่าย	3.27	1.430	ปานกลาง
2.คนที่มีอำนาจ เช่น นักการเมือง/รัฐบาล ไม่สนใจในสิ่งที่ประชาชน เรียกร้องแสดงความต้องการ	3.29	1.488	ปานกลาง
3.การเมืองไทยไม่มีอะไรที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะมีการปฏิวัติหรือการ เลือกตั้ง	3.09	1.441	ปานกลาง
4.การปกครองแบบประชาธิปไตยของไทย ยังเป็นการปกครองที่มี ประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาได้ดีตลอดมา	2.75	1.472	ปานกลาง
5.คนที่มีอำนาจ เช่น นักการเมือง/รัฐบาล เมื่อใช้อำนาจที่ผิด ครองครองครองธรรม ประชาชนสามารถที่จะเรียกร้องเอาผิดกับ เขาได้	3.24	1.600	ปานกลาง
6.การที่มีการเลือกตั้ง เป็นการแสดงว่าประชาชนได้มีสิทธิ มีเสียง ในการปกครองอย่างแท้จริง	2.88	1.467	ปานกลาง
7.การเมือง การปกครองของไทยในอนาคต ประชาชนไม่มีสิทธิใน การรับรู้ข้อมูลได้	2.91	1.464	ปานกลาง
8.การปกครองที่ใช้หลักเสียงข้างมาก และเคารพเสียงข้างน้อยมี ความเหมาะสมกับบ้านเมืองของเราในปัจจุบันนี้	2.95	1.438	ปานกลาง
9.เจ้าหน้าที่ภาครัฐส่วนใหญ่ จะใช้กฎหมายกับคนบางกลุ่มเท่านั้น	3.25	1.472	ปานกลาง
10.ประชาชนส่วนใหญ่ในปัจจุบันนี้มีการพึ่งพาตัวเองแบบตัวใคร ตัวมันมากกว่าการพึ่งพาเจ้าหน้าที่ช่องทางภาครัฐ	3.49	1.487	ปานกลาง
11.กฎหมายบ้านเมืองยังคงครอบคลุมประชาชนอย่างแท้จริง	2.77	1.493	ปานกลาง

ประเด็น	ระดับความเห็น ห่างทางการเมือง		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
12.ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีความสนใจต่อการเมืองมากนัก	2.42	1.288	น้อย
13.นักการเมือง/รัฐบาลยังคงมีการทำงานเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน	3.27	1.507	ปานกลาง
14.ข้าพเจ้ายังคงไว้วางใจให้นักการเมือง/รัฐบาลชุดนี้ทำงานเพื่อประชาชนต่อไป	2.51	1.533	น้อย
15.สังคมไทยในปัจจุบัน คนส่วนใหญ่ยังมีความน่าไว้วางใจกันอยู่	2.60	1.354	ปานกลาง
16.ข้าพเจ้าไม่ชอบเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองและ ไม่ชอบรับรู้ข่าวสารทางการเมือง เพราะไม่ได้รับความ เสมอภาคทางการเมือง	2.77	1.429	ปานกลาง
17.ข้าพเจ้าไม่ค่อยเข้าใจระบบการเมืองการปกครองของไทยใน สมัยนี้	2.86	1.389	ปานกลาง
18.การรับรู้ข่าวสาร ข้อมูลทางการเมืองการปกครองเป็นความ จำเป็นมากกว่าความอยากรู้ อยากเห็นของข้าพเจ้า	3.02	1.398	ปานกลาง
19.ข้าพเจ้ายังมีความเชื่อมั่นกับประโยคที่ว่า การปกครองของ ประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน	3.11	1.453	ปานกลาง
20.ระบบการเมืองไทยในปัจจุบันนี้ มีโอกาสสูงที่จะเป็นระบบที่มี ประสิทธิภาพ	2.72	1.475	ปานกลาง
รวม	2.96	.506	ปานกลาง

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความเห็นทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลนั้น ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอายุและรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความเห็นทางการเมือง แตกต่างกัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเห็นห้วงทางการเมืองของประชาชนในเขต
บางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามช่วงอายุ

(n=305)

ตัวแปร	ช่วงอายุ	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
ความเห็นทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร	ต่ำกว่า 20 ปี	2.88	0.388	3.714	.003*
	20 – 30 ปี	2.95	0.530		
	31 – 40 ปี	2.68	0.573		
	41 – 50 ปี	3.11	0.282		
	51 – 60 ปี	3.15	0.436		
	มากกว่า 60 ปี	2.94	0.191		
รวม		2.96	.506		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเห็นทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน จำแนกตามช่วงอายุ ด้วยค่าสถิติ F-Test พบว่า ค่า F = 3.714 และค่าความน่าจะเป็น (Sig.) เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันเมื่อ อายุแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเห็นทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ด้วยค่าสถิติ F-Test พบว่า ค่า F = 4.418 และค่าความน่าจะเป็น (Sig.) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันเมื่อมีรายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเห็นทางการเมืองของประชาชนในเขต
บางขุนเทียน จังหวัด กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

(n = 305)

ตัวแปร	รายได้ต่อเดือน	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig.
ความเห็นทางการเมือง ของประชาชนในเขต บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร	ต่ำกว่า 10,000 บาท	3.10	0.501	4.418	.002*
	10,001-20,000 บาท	3.01	0.513		
	20,001-30,000 บาท	2.96	0.436		
	30,001-40,000 บาท	2.87	0.471		
	มากกว่า 40,000 บาท	2.67	0.598		
รวม		2.96	.506		

3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร
การเมืองกับความเห็นทางการเมือง ของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร สถิติ
ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment
Correlation) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับความเห็นทางการเมือง
ของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

(n = 305)

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	r	Sig.
ความเห็นทางการเมืองของประชาชนใน เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร	2.96	.506	.111	.05
การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง	2.76	.605		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเห็นทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานครกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้วยค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) มีค่า $r = 0.111$ และมีค่าความน่าจะเป็น (Sig.) เท่ากับ 0.05 แสดงว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับความเห็นทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

5. อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองในระดับการรับรู้ปานกลาง เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนจากสื่อโทรทัศน์ รองลงมาคือ การรับรู้ข่าวสารจากสื่อทางสังคม เช่น ทวิตเตอร์ (Twitter), เฟสบุ๊ก (Facebook), กูเกิ้ล (Google), ยูทูบ (YouTube), ไลน์ (LINE), อินตราแกรม (Instagram), คลับเฮ้าส์ (Clubhouse) เป็นต้น และรับรู้ข่าวสารจากสื่อวิทยุกระจายเสียง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากผู้นำชุมชนตามลำดับ ทั้งนี้สื่อโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนมากที่สุด รองลงมาเป็นสื่อทางสังคม โดยเฉพาะ ทวิตเตอร์ (Twitter), เฟสบุ๊ก (Facebook), ยูทูบ (YouTube) และ ไลน์ (LINE) เป็นสื่อที่ประชาชนให้ความสนใจข่าวสารมากที่สุด นอกจากนี้ สื่อวิทยุกระจายเสียงประชาชนยังให้ความสำคัญในการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

2. ผลการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ที่ 1 ความเห็นทางการเมือง ของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลการวิเคราะห์ ความเห็นทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานครในภาพรวมมีความเห็นทางการเมืองในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ประชาชนส่วนใหญ่ในปัจจุบันนี้มีการพึ่งพาตัวเองแบบตัวใครตัวมันมากกว่าการพึ่งพาเจ้าหน้าที่ของทางภาครัฐ คนที่มีอำนาจ เช่น นักการเมือง/รัฐบาล ไม่สนใจในสิ่งที่ประชาชนเรียกร้องแสดงความต้องการ และ การเมืองเป็นเรื่องที่น่าสับสน/วุ่นวาย/ไร้สาระและน่าเบื่อหน่าย และนักการเมือง/รัฐบาลยังคงมีการทำงานเพื่อผลประโยชน์ส่วนตนเท่านั้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

คือ ข้าพเจ้าไม่ค่อยมีความสนใจต่อการเมืองมากนัก ตามลำดับ เนื่องจากในระยะหลังๆ การรับรู้ข่าวสารที่หลากหลายจากสื่อหลายประเภทที่ทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งมีการนำเสนอข่าวสารที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่รัฐอย่างแพร่หลายต่อเนื่อง และเป็นข่าวสารที่ซ้ำซ้อน ทำให้ประชาชนไม่อยากจะความช่วยเหลือ และมองว่าการที่ประชาชนด้วยกันเองช่วยเหลือกัน สามารถทำได้เร็วกว่าการขอความช่วยเหลือ หรือรอความช่วยเหลือจากทางภาครัฐ

สอดคล้องกับผลการศึกษาของกวีวัจน์ ชนะเลิศ (2547) เรื่อง ความเห็นห่างทางการเมืองของชนชั้นกลางไทย ศึกษาเฉพาะกรณี : พนักงานองค์กรเอกชนในกรุงเทพมหานครที่พบว่า พนักงานองค์กรเอกชนในกรุงเทพมหานครมีความเห็นห่างทางการเมืองในระดับกลาง ที่มองว่าตัวเองไม่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในสิ่งที่เขาต้องการได้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของจรัส ตั้งวงศ์ชูเกตุ (2545) เรื่อง ความเห็นห่างทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณี นิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่พบว่า นิสิตมีความเห็นห่างทางการเมืองในระดับปานกลาง ซึ่งมีความคิดในรูปแบบเดียวกันคือ นิสิตมีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองและความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง โดยเป็นผลพวงมาจากการศึกษาในสังคมมหาวิทยาลัยที่เน้นให้นิสิตเชื่อฟัง และเคารพยำเกรงผู้ที่อยู่ในชั้นสถานภาพสังคมที่สูงกว่า

3. ผลการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความเห็นห่างทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอายุ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีความเห็นห่างทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศ อาชีพ และระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความเห็นห่างทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของเจฎีกา เอกแสงศรี (2539) เรื่อง ความเห็นห่างทางการเมืองของคนกรุงเทพมหานคร : ศึกษากรณีการบริหารราชการของรัฐบาล นาย ชวน หลีกภัย ระหว่าง มีนาคม 2536 - มีนาคม 2538 ที่พบว่า การศึกษาและระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ไม่มีผลต่อความรู้สึกเห็นห่างทางการเมือง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อีรพล เกษมสุวรรณ (2529) เรื่องความรู้สึกเมินห่างทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในกรุงเทพมหานคร ที่พบว่าความรู้สึกเมินห่างทางการเมืองของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับปัจจัยด้านรายได้ ระยะเวลาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ส่วนปัจจัยด้านเพศและอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้สึกเมินห่างทางการเมือง

4. ผลการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับความเห็นทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับความเห็นทางการเมืองของประชาชนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ข่าวสารทางการเมืองในระยะเวลาในปี 2563 ที่มีค่อนข้างต่อเนื่อง แต่สืบเนื่องจากอยู่ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนมีน้อย เพราะให้ความสำคัญกับการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และในส่วนสถานการณ์การเรียกร้องของกลุ่มเยาวชนและประชาชนทั่วไป ที่เกิดขึ้นตามจังหวัดต่าง ๆ เพื่อประท้วงรัฐบาล หรือ การทำแฟลชม็อบ ที่ออกมาค่อนข้างเป็นกลุ่มคนจำนวนหนึ่ง และมีการเผยแพร่ข่าวสารเฉพาะสื่อที่เป็นกลุ่มเฉพาะเจาะจง จึงทำให้การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมีความสับสน วุ่นวาย การเมืองมีความขัดแย้งอย่างต่อเนื่อง แต่ภาครัฐก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาในส่วนนี้ได้ ทำให้การรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความเห็นทางการเมืองของประชาชน

6. องค์ความรู้จากการวิจัย

1. การที่ประชาชนมองเห็นความอึดตัวของผู้นำที่มีการบริหารงานแบบคงเดิม และยังไม่สามารถพัฒนาไปในทิศทางที่ประชาชนจะเห็นการเปลี่ยนแปลง โดยเป็นการทำงานที่มีระยะเวลายาวนานถึง 7 ปี จึงทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่าย และไม่อยากยุ่งเกี่ยว

2. ความเห็นทางการเมืองในมุมมองของกลุ่มคนที่อยู่ใน Generation Y-Z กลุ่มคนทำงานที่มองการเมืองเป็นเรื่องวุ่นวาย น่าเบื่อ หรือการที่ไม่อยากเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง ถึงแม้จะมีสิทธิเรียกร้องแต่ก็ไม่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ จึงขออยู่เฉยๆ รับรู้ข่าวสารทางการเมืองเพียงอย่างเดียว

3. การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง รับรู้เพื่อเป็นข้อมูลในการใช้ชีวิตประจำวัน ประชาชนส่วนใหญ่ รับรู้ข่าวสารได้เร็วกว่าในอดีตที่ผ่านมา เนื่องจากสื่อสังคม (Social Media) มีหลากหลายและเข้าถึงได้ง่าย จึงทำให้ประชาชนได้ข้อมูลรวดเร็วและเก็บข้อมูลเฉพาะในส่วนที่ตัวเองได้รับประโยชน์ ทำให้บางครั้งไม่ได้ไตร่ตรองพิจารณาว่าข่าวไหนจริง ข่าวไหนเท็จ

7. ข้อเสนอแนะ

1. ความห่างเหินทางการเมือง เกิดจากปัญหาการรับรู้ข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากปี 2563 มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ภาครัฐให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ดังนั้น ภาครัฐควรมีการสื่อสารข้อมูลทางการเมืองที่มีความน่าเชื่อถือให้กับประชาชนมากขึ้น
2. ความห่างเหินทางการเมืองเกิดมาจากปัญหาความขัดแย้งทางความคิดของประชาชนหลายกลุ่ม ภาครัฐควรแก้ปัญหาความขัดแย้งให้ลดน้อยลง โดยเฉพาะความขัดแย้งกับเยาวชน
3. การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ประชาชนให้ความสำคัญน้อยกว่า ข่าวสารด้านอื่น ภาครัฐควรมีการพัฒนาความรู้ และเสริมสร้างทัศนคติทางการเมืองที่ดีแก่ประชาชน จัดทำสื่อให้มีความใกล้ชิดกับประชาชน เพื่อให้ประชาชนไม่รู้สึกเหินห่างทางการเมือง
4. ความแตกต่างของช่วงอายุที่ทำให้เกิดความห่างเหินทางการเมือง ดังนั้นจึงควรทำให้การเข้าถึงข่าวสารทางการเมืองมีความต่างกัน โดยครอบครัวควรเป็นส่วนหนึ่งในการพูดคุยหารือกัน เนื่องจากการเมืองคือสิ่งหนึ่งที่ทำให้ประเทศพัฒนาต่อไป
5. นักการเมืองที่เป็นฝั่งรัฐบาลควรมีการลงพื้นที่ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชน โดยเป็นการพบปะประชาชนภายในชุมชน หรือตัวแทนผู้นำชุมชน เพื่อเป็นกระบอกเสียงและสามารถทำให้เข้าถึงประชาชนได้ง่าย

เอกสารอ้างอิง

- กวีวัจน์ ชนะเลิศ. (2547). *ความเหินห่างทางการเมืองของชนชั้นกลางไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จรัส ตั้งวงศ์ชูเกตุ. (2545). *ความเหินห่างทางการเมือง: ศึกษาเฉพาะกรณีนิติบัญญัติ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- เจภูมิกา เอกแสงศรี. (2539). *ความเหินห่างทางการเมืองของคนกรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณีการบริหารราชการของรัฐบาลนายชวน หลีกภัย ระหว่าง มีนาคม 2536 - มีนาคม 2538 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรบัณฑิต)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ธีรพล เกษมสุวรรณ. (2529). *ความรู้สึกเมินท่วงท่วงการเมือกัการมีส่วนร่วมท่วงการเมือก ใน
กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*

ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2561, 23 มิถุนายน). นิตยสาร “ไทม์” เปรียบ “ประยุทธ์” เป็น
“สฤดดีน้อย”. *ประชาชาติธุรกิจ*. สืบค้นจาก

https://www.matichon.co.th/politics/news_1010869